

कमिवातकफविबन्धाधानशूलगुल्मनाशित्वम् ।
चक्षुषत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ॥
“हिङ्गुणं पाचनं रुच्यं तोष्यं वातवलासहृत् ।
रसे पाके च कटुकं क्षिण्वं वृद्धदौपनम् ।
शूलगुल्मोदरानाहकमिघ्नं पित्तवर्धनम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ ३॥

अथ च ।

“हिङ्गु तोष्यं कटुरसं शूलाजीर्णविबन्धनुत् ।
लघूणं पाचनं क्षिण्वं दौपनं कफवातजित् ॥”

इति राजवज्रभः ॥

वंशपत्री । इति भावप्रकाशः ॥ (काकादनौ ।
तदर्थं पर्यायो यथा,—

“हिङ्गु काकादनौ मता ।”

इति गारुड २०८ अध्यायि ॥

कचिद्रामठार्थं, पुं । तत्पर्यायो यथा,—

“रामठं हिङ्गुवृक्षे”

इति च तत्रैव २०८ अध्यायि ॥

हिङ्गुनाडिका, स्त्री, (हिङ्गुनः नाडिरिव नाडि-
र्यस्याः । कप् ।) नाडोहिङ्गु । इति राज-
निर्घण्टः ॥

हिङ्गुनिर्यासः, पुं, (हिङ्गुन इव निर्यासोऽस्य ।)
निम्बवृक्षः । इत्यमरः । २ । ४ । ६२ ॥
(पर्यायो यथा,—

“निम्बः स्वात् पिचुमईश्च पिचुमदश्च तित्तकः ।
अरिष्टः पारिभद्रश्च हिङ्गुनिर्यास इत्यपि ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)
हिङ्गुरसः । इति मेदिनी ॥

हिङ्गुपत्रः, पुं, (हिङ्गुन इव पत्रमस्य ।) इङ्गुदी-
वृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (विवरणमस्य
कुट्टीशब्दे ज्ञातव्यम् ॥)

हिङ्गुपत्री, स्त्री, हिङ्गुनः पत्रम् । हिङ्गुपत्रमिव
पत्रमस्याः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ तत्-
पर्यायः । कारवी २ पृथुः ३ पृथुः ४
बाण्योका ५ कवरो ६ पृथो ७ त्वक्पत्रो ८
कर्वरी ९ । इति जटाधरः ॥ पृथ्वीका १०
वाण्यिका ११ वाण्यका १२ वाण्या १३ पत्रौ १४ ।
इति शब्दरत्नावलो ॥ दौर्विका १५ तज्वी १६
दारुपत्री १७ विल्वी १८ वाण्यी १९ । अस्या
गुणाः । कटुत्वम् । तोष्यत्वम् । तिक्तत्वम् ।
उष्णत्वम् । कफवातामलमिहरत्वम् । रुच्यत्वम्
पथ्यत्वम् । दौपनत्वम् । पाचनत्वम् । इति
राजनिर्घण्टः ॥ अपि च ।

“हिङ्गुपत्री भवेद्दृष्ट्या तीक्ष्णोष्णा पाचनी कटुः ।
हृष्टास्तिग्मविबन्धाशः श्लेष्मगुल्मनाशपाहः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

हिङ्गुपर्णी, स्त्री, (हिङ्गुन इव पर्णमस्याः । डीष् ।)
वंशपत्री । इति रत्नमाला ॥

हिङ्गुलः, पुं, स्त्री, (हिङ्गु तदर्थं ज्ञातीति । ला +
कः ।) रागद्रव्यविशेषः । तत्पर्यायः । हिङ्गुलुः २ ।
इत्यमरभरतौ । १ । ५ । २० ॥ हिङ्गुलम् ३
रक्तम् ४ मर्कटशोषम् ५ दरदः ६ रसः ७ ।
इति रत्नमाला ॥ हंसपादम् ८ कुशविन्दः ९ ।

इति हेमचन्द्रः ॥ हिङ्गुलिः १० रक्तपादः ११ ।
इति जटाधरः ॥ वर्ज्यम् १२ सुरङ्गम् १३
सुपरम् १४ रञ्जनम् १५ दरदम् १६ ज्वेष्टम् १७
चिच्राङ्गम् १८ चूर्णपादम् १९ चर्मारकम् २०
मणिरागम् २१ रसोज्ज्वम् २२ रञ्जकम् २३
रसगर्भम् २४ । अस्य गुणाः । मधुरत्वम् ।
तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् । वातकफविदोषहृन्मदोष-
ज्वरनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥
अपि च ।

अथ हिङ्गुलस्य नामानि लक्षणानि गुणाश्च ।
“हिङ्गुलं दरदं ज्वेष्टं वित्रासं चूर्णपादम् ।
दरदस्त्रिविधः प्रोक्तश्चर्मारः शुक्रतुण्डकः ।
हंसपादस्तृतीयः स्वादुगुणवानुत्तरोत्तरः ॥
चर्मारः शुक्रवर्णः स्वात् सपोतः शुक्रतुण्डकः ।
जवाकुसुमसङ्काशो हंसपादो महोत्तमः ॥

तित्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्वा-
न्नेत्रामयघ्नं कफपित्तहारि ।
हृत्तासकुष्ठज्वरकामलांश्च
श्लोहामवातो च गरं निहन्ति ॥
जङ्घपातनयुक्त्या तु डमरुयन्त्रपाचितम् ।
हिङ्गुलं तस्य सूतं तु शुद्धमेव न शोषयेत् ॥”
इति * ॥

तत्र हिङ्गुलस्य शोधनविधिः ।
“मेषोक्षीरेण दरदमन्त्रवर्गैश्च भावितम् ।
सप्तवारान् प्रयत्नेन शुद्धिमायाति निश्चितम् ॥”
एवं शोधितस्य हिङ्गुलस्य गुणाः ।

“तित्तं कषायं कटु हिङ्गुलं स्वा-
न्नेत्रामयघ्नं कफपित्तहारि ।
हृत्तासकुष्ठज्वरकामलांश्च
श्लोहामवातो च परं निहन्ति ॥” इति * ॥

(पर्यायः शोधनप्रकारान्तरश्च यथा,—
“हिङ्गुले हिङ्गुलुर्याति दरदः शुक्रतुण्डकः ।
रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तकः ॥
अन्त्रवर्णद्रवैः पिष्टां दरदो माह्वेषे च ।
दुग्धेन सप्तधा पिष्टः शुष्कोभूतो विशुध्यति ॥”
तथाच प्रकारान्तरम् ।

“आदकैलकुचद्रावैः सप्तधा भावितो यदि ।
हिङ्गुलः शुद्धतां याति निर्दोषो जायते खलु ॥
विश्वगामं हिङ्गुलं दिव्यं रसगन्धकसम्भवं ॥
मिहकुष्ठहरं रुच्यं बल्यं मेधाग्निवर्धनम् ॥”

इति हिङ्गुलशुद्धिः * ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसाररुग्णहं जारणमरणाधि-
कारे ।) अथ हिङ्गुलाद्रसाकर्षणाविधिः ।
“निम्बरसैर्निम्बपत्ररसैर्वा याममात्रकम् ।
ष्टधा दरदमूर्धं तु पातयेत् सूतयुक्तिवत् ॥
तत्रोष्णपिठरीलम्बं गृह्णीयाद्रसमुत्तमम् ।
शुद्धमेव हि तत् सूतं सर्वकर्मसु योजयेत् ॥”

इति च भावप्रकाशः ॥

हिङ्गुला, स्त्री, देशविशेषः । यथा,—
“जङ्गरम् हिङ्गुलायां भैरवो भीमलोचनः ।
कोटरी सा महामाया त्रिगुणा या दिगम्बरी ॥”
इति तन्त्रचूडामणौ पीठमाला * ॥

अथ च ।

“कन्या चोत्खेदसंजाता सासृग्विलिखिते-
ज्जुता ।
ततस्तामाह बालार्कप्रभां भैरवमूर्तिमान् ॥
शङ्करो वरदो लोकत्रेयार्थाय वचो महत् ।
त्वां पूजयिष्यन्ति सुरा ऋषयः पितरस्तथा ॥
यक्षविद्याधराश्चैव मानवाश्च शुभङ्करि ! ।
त्वां स्तोष्यन्ति सदा देवि बलिपुण्यात्करैः करैः ॥
चर्चिकेति शुभं नाम यस्माद्गुधिरचर्चिता ॥
इत्येवमुक्ता वरदेन चर्चिका
भूतानुयाता हरिचर्मवासिनौ ।
महीं समन्ताद्विचचार सुन्दरी
खलं गता हिङ्गुलमाद्यमुत्तमम् ॥”

इति वामनपुराणे ६७ अध्यायः ॥

हिङ्गुलिः, पुं, (हिङ्गु इव वर्णं ज्ञातीति । ला +
किः ।) हिङ्गुलः । इति जटाधरः ॥
हिङ्गुलिका स्त्री, (हिङ्गुल इव वर्णोऽस्या अस्तीति ।
हिङ्गुल + ठन् ।) कण्टकारी । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (कण्टकारीशब्देऽस्या विषयो
ज्ञातव्यः ॥)

हिङ्गुलो, स्त्री, वार्त्ताकौ । इत्यमरः । २ । ४ । १४ ॥
वृहती । इति भावप्रकाशः ॥

हिङ्गुलुः, पुं, स्त्री, हिङ्गुलः । इत्यमरः । १ । ५ । २० ॥
(पर्यायोऽस्य यथा,—

“हिङ्गुले हिङ्गुलुर्याति दरदः शुक्रतुण्डकः ।
रसगन्धकसम्भूतो हिङ्गुलो दैत्यरक्तकः ॥”
इति वैद्यकरसेन्द्रसाररुग्णहं जारणमरणाधि-
कारे ॥)

हिङ्गुगिराटिका, स्त्री, (हिङ्गुल इव शिरां षट्-
तीति । षट् + क्तुल् । टापि षत् इत्वम् ।)
वंशपत्री । इति रत्नमाला ॥

हिङ्गुलं स्त्री, मधुमूलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥
आलु इति ख्यातम् ॥

हिङ्गुलः, पुं, हिङ्गुलवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हिङ्गुलः, पुं, (हिङ्गु इति नाम ज्ञातीति ।
ला + कः ।) वृक्षविशेषः । हिङ्गुल इति वज्र-
भाषा । इजर इति हिन्दी भाषा । तत्पर्यायः ।
निचुलः २ इज्जलः ३ । इति हेमचन्द्रः ॥
पिचुलः ४ नदीकान्तः ५ अम्बुजः ६ । इति
जटाधरः ॥ धनदः ७ कान्तः ८ जलजः ९
दौर्घपत्रकः १० नदीलः ११ रक्तः १२
काशुकः १३ । अस्य गुणाः । कटुत्वम् ।
उष्णत्वम् । पवित्रत्वम् । भूतवातामयनानाशह-
चारादिदोषनाशित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
अपि च ।

“इज्जलो हिङ्गुलस्यापि निचुलस्याम्बुजस्तथा ।
जलवेतसवह्नेयो हिङ्गुलोऽयं विषापहः ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

हिङ्गीरः, पुं, हस्तिपादबन्धः । यथा,
“विन्दूजालं पुनः पद्मं गृह्णीते निगडोऽनूकः ।
हिङ्गीरश्च पादपाशो वारिस्तु गजबन्धभूः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥